

BICZ

HOLDING

Zlaté listy

02 | 2026

MAGAZÍN INVESTIČNÍ SKUPINY BICZ

ROZHOVOR

Josef Váňa

Životní steeplechase: o dostihové řeholi,
děravých peněženkách turfů i charitativním golfu.

10 Kamil Dunaj
Od dubajských mrakodrapů k BICZ

14 Michaela Valášková
Míček, který léčí duši

20 KVIFF
Český design v Karlových Varech

BICZ TRUHLÁRNA

Moderní truhlářství zaměřené na precizní detail, čisté linie a funkční design. Navrhujeme a realizujeme kuchyně, koupelny, vestavěné skříně i kompletní interiéry.

Obývací pokoje

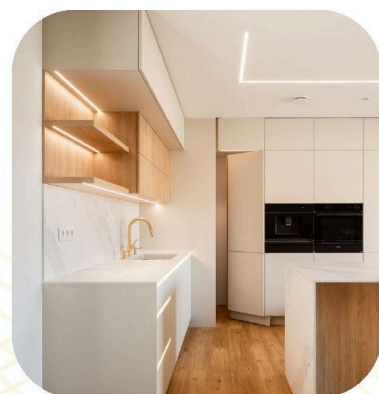
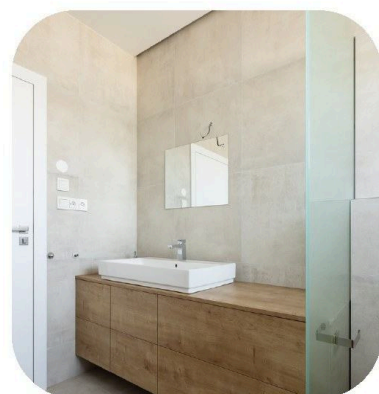
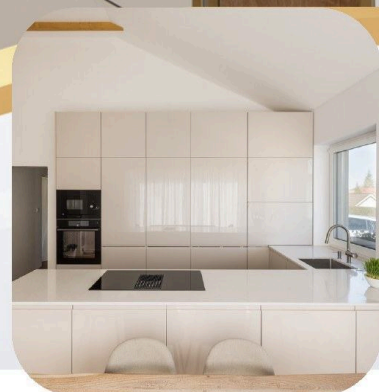
Ložnice

Koupelnové skřínky

Kuchyně

EDITORIAL

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

vítáme vás u druhého letošního vydání Zlatých listů – tentokrát v nové podobě, která odpovídá novému vizuálnímu stylu skupiny BICZ.

Na titulní straně nás provází legenda českého turfu Josef Váňa. Osminásobný vítěz Velké pardubické v otevřeném rozhovoru vypráví o cestě do dostihového sedla, o ekonomice českého dostihového sportu i o tom, proč mu golf pomáhá vypnout. Na rozhovor navazuje ohlédnutí za pardubickým závodistištěm, jehož je skupina BICZ hrdým partnerem.

Představíme vám ředitele developmentu Kamila Dunaje, jehož kariéra vedla od irských ateliérů přes megaprojekty v Dubaji a Kataru až k projektům Myslivna a Všešary. Trenérka Michaela Valášková z BICZ Park Golfu prozradí, proč golf léčí duši a jak boří mýty o sportu pro vyvolené. Ohlédneme se za koncertem Jaroslava Svěceného přímo na golfovém hřišti, za módní přehlídkou Martiny Pipkové Loudové v Karlových Varech a podíváme se, jak se dnes mění představa o moderním bydlení.

Přejeme vám inspirativní čtení.

Vaše redakce

V TOMTO ČÍSLE

04 ROZHOVOR
Josef Váňa: Životní steeplechase

08 PARTNERSTVÍ
Velká pardubická a svět elegance

10 OSOBNOST
Kamil Dunaj: Cesta k velkým vizím

14 BICZ PARK GOLF
Michaela Valášková: Míček, který léčí duši

18 BICZ PARK GOLF
Tango dvou světadílů na 9. jamce

20 SPOLEČNOST
BICZ na KVIFF: Český design na molu

22 BYDLLENÍ
Architektura pro život

TIRÁŽ

Zlaté listy 02 | 2026 – magazín investiční skupiny BICZ.
Vydavatel: BICZ Core Operations s.r.o., IČO 262 05 939, sídlo Průmyslová 1294/27, 500 02 Hradec Králové
Grafický koncept a sazba: Olii s.r.o.
Fotografie: Petr Šedivý (Sedivy Photography), Jiří Bělohav, archiv BICZ, BICZ Park Golf, archiv Kamila Dunaje, archiv Michaely Valáškové, archiv KVIFF.
Foto na titulní straně: Jiří Bělohav.
Kontakt redakce: media@bicz.cz, www.bicz.cz
Informace jsou platné ke dni redakční uzávěrky 6. 10. 2026. Náklad 350 ks. Neprodejné. Jakékoli užití i šíření částí nebo celku magazínu bez písemného svolení vydavatele je zakázáno.

Pardubické závodistiště, partner skupiny BICZ

ROZHOVOR

Životní steeplechase Josefa Váni

O dostihové řeholi, děravých peněženkách turfu i charitativním golfu. Osminásobný vítěz Velké pardubické vypráví, jak se z kluka z Valašska stal žokej, proč český turf stojí na srdcařích a co ho přivedlo na greeny BICZ Park Golfu.

Začínal jste u koní jako malý kluk, ale ta cesta k opravdovému dostihovému řemeslu přímočará nebyla. Jak se to vlastně přihodilo?

Jako malý kluk jsem z divanu znal snad každého koně, co byl zapřažený v kočáře nebo se proháněl po okolí. Chodil jsem do kovárny ohánět mouchy a pomáhat při kování, protože už tenkrát jsem věděl, že nejkrásnější pohled na svět je ze hřbetu koně. Táta byl instalatér, dělal na fuškách a chtěl, abych řezal závity a pokračoval v jeho šlépějích. Jenže já se vzepřel, že chci tam, kde se jezdí na koních. V té době existovalo jediné učiliště v Kladrubech nad Labem. Dostat se tam z Valašska nebyla žádná sranda, musel jste mít podnikovou garanci a sponzora. Táta vzal flašku slivovice, zajeli jsme do Plemenářského podniku v Tlumačově za ředitelem Prášilem, a ten mě poslal do Kladrub učit se na chovatele koní.

Výuční list jste ale tenkrát slavnostně nepřebíral, že?

Bohužel ne, měsíc před koncem školy mě vyhodili. Měl jsem tam takový incident – zmlátil jsem pár „bažantů“. Ale mělo to své opodstatnění, zastal jsem se kamarádky z prvního ročníku. U pana Prášila v Tlumačově jsem byl za borečka, který bránil čest své dívky, takže to, že jsem se oficiálně nevyučil, v praxi nikdo neřešil. Pak přišla vojna, kde mě dokonce chtěli odvést k dělostřelcům, i když jsem měl revmatickou horečku a na vojnu jsem ze zdravotních důvodů ani neměl jít. Prošel jsem přijímačem ve Stříbře a pak sloužil v Boru u Tachova, než jsme s klukama utekli

na šachtu rubat uhlí, abychom tam nemuseli trávit další půlrok navíc.

Do opravdového dostihového sedla jste se přitom dostal až déle...

Vnímám to tak, že moje profi dráha začala vlastně až někdy v sedmadvaceti letech a byla to čistá náhoda. Do té doby jsem byl v reprezentačním oddílu u horské služby, běhal lyžařské maratony jako Jizerskou padesátku nebo Jesenickou sedmdesátku, lezl po Tatrách a jezdil závody na kole. Měl jsem super fyzickou. Jednou jsem jel kolem výběhu v Malé Morávce a slyšel střelbu z pistole. Jel jsem se podívat, co se děje, a tam jeden můj kamarád slavil padesátiny a kluci z jízdárny jezdili na koních. Půjčili mi koně, já skočil přes ohradu a oni jen koukali, protože mě znali z hospody u piva, ale vůbec netušili, že umím sedět na koni. Hned si mě zapsali a od té doby už mě to nepustilo.

Když se řekne Josef Váňa, každému se okamžitě vybaví Velká pardubická. Co pro vás Pardubice a tenhle legendární závod znamenají?

Pardubické dostihové závodiště, to je prakticky celý můj život. Pro každého českého překážkového žokeje je to absolutní vrchol kariéry, nic většího tady není. Vyhrát tam chce každý, i když na pásce může být první jen jeden. Pardubice jsou klenot a chloubka celého českého turfu. Když tam přijedou hosté z Anglie, Irska nebo Ameriky, sami říkají, že je to ráj na zemi. Závodiště je dneska nádherně zelené, město do toho dává peníze, obnovily se vrty na vodu a celkově ten areál neskutečně prokoukl.

V byznysu a financích se často mluví o investicích a návratnosti. Jak je na tom z ekonomického hlediska český dostihový sport ve srovnání se světem?

U nás je to bohužel pořád víceméně o srdcařích. Ve světě – ve Francii, Anglii nebo Německu – žije dostihový sport z totalizátoru, tedy z přímých sázek na závodištích. U nás systém sázkového totalizátoru po revoluci prakticky zanikl a kurzové sázky ten sport neuživí. Na sezónu potřebujeme v českém dostihovém provozu zhruba 55 milionů korun, ale z Tipsportu dostaneme kolem pěti milionů. Zbytek musíme sehnat po sponzorech a majitelích koní. Dneska u nás platí známý vtip: Víte, jak se z multimilionáře stane milionář? Pořídí si koně. Ti lidi do toho dávají vlastní peníze z čisté lásky ke koním. Proto taky naši nejlepší kluci i koně jezdí běhat do zahraničí, kde jsou dotace dostihů úplně někde jinde.

Aktuálně působíte také v Poslanecké sněmovně a věnujete se legislativě. Co je vaší hlavní prioritou?

Snažím se dělat všechno pro to, abychom legislativně vrátili hry a sázky z dostihů zpátky do sportu tak, jak je to běžné všude v Evropě. Sedím ve výborech, létám po schůzích a bojuji za to, protože český turf si zaslouží být soběstačný a stabilní. Vedle toho se samozřejmě snažím držet u koní a věnovat se rodině. Mám vnučku, která už taky propadla poníkům a běhá dostihy, takže dědovská radost je velká. Na sobě nosím tričko s nápisem „Být dědou není prdel“ a je to čistá pravda.

Josef Váňa na pardubickém závodišti. Foto: Petr Šedivý

Není to tak dlouho, co jste v Hradci Králové na BICZ Park Golfu vyměnil bičík za golfovou hůl na turnaji Golfista & Negolfista. Jaký to byl zážitek?

Golf je pro mě skvělé odreagování, i když času na něj moc nezbyvá. Na turnaji Golfista & Negolfista jsem byl moc rád, protože ta akce má charitativní podtext a pomáhá onkologicky nemocným dětem v projektu Nové Háro. Charita pro mě byla vždycky důležitá. Je to o setkání skvělých lidí, dobré náladě a pomoci tam, kde je to potřeba.

Lidé v poslední době často žehrají na špatnou náladu ve společnosti. Vnímáte to podobně, když se pohybujete mezi lidmi?

Mě osobně nejvíc štve ta faleš a lež, kterou vidím v politických debatách. Když posloucháte některé lidi, co jsou schopni nakecat a jak bezpáteřně se chovají, bývá z toho člověku až těžko. Ale já pořád věřím ve zdravý selský rozum. Chytří lidé vědí, kde je pravda, a nenechají si všeset bulíky na nos od každého, kdo si stoupne k pultíku. Život je moc krátký na to, abychom ho prožili v našťvanosti.

Co vzkázat čtenářům Zlatých listů na závěr?

Hlavně zdravý rozum, čestnost a radost z každého dne – ať už stojíte v sedle, na greenu, nebo v běžném životě.

„Víte, jak se z multimilionáře stane milionář? Pořídí si koně.“

Josef Váňa na BICZ Park Golfu (foto: BICZ Park Golf) a na pardubickém závodišti (foto: Petr Šedivý).

„Život je moc krátký na to,
abychom ho prožili v naštvanosti.“

JOSEF VÁŇA V ČÍSLECH

8×

vítězství Josefa Váni

1874

první ročník Velké pardubické

31

překážek na trati 6 900 m

PARTNERSTVÍ

Svět elegance, vášně a vizí

Dostihové závodiště v Pardubicích spojuje tradici s moderním životním stylem. BICZ je hrdým partnerem.

Koně, elegance, strhující emoce a atmosféra, při které se tají dech. Pardubické závodiště je už po generace místem, kde se setkává čistá sportovní vášeň s vysokou společenskou prestiží. Dostihový sport představuje fascinující souhru síly, vytrvalosti a vzájemné důvěry mezi člověkem a koněm. Závodiště však už dávno není jen dějištěm jednorázových svátků, ale proměňuje se v moderní, celoročně žijící sportovně-společenský areál, který otevírá své brány rodinám, sportovním nadšencům i významné byznysové klientele. Dlouhodobým partnerem pardubického dostihového sportu je i skupina BICZ.

Legenda jménem Velká pardubická

Největším klenotem a celosvětově uznávaným fenoménem pardubické dráhy zůstává Velká pardubická. Tento legendární dostih cross-country se běhá už od roku 1874 a svou náročností i tradicí patří k nejnáročnějším překážkovým dostihům na evropském kontinentu. Na trati dlouhé 6 900 metrů čeká na koně a jezdce celkem 31 překážek, z nichž některé, jako obávaný Taxisův příkop, Irská lavice nebo Poplerův skok, vstoupily do sportovní historie.

Během své víc než stoleté existence se Velká pardubická stala nejen zkouškou maximální fyzické a psychické odolnosti, ale také událostí s obrovským kulturním a společenským přesahem, která každoročně přitahuje pozornost deseti tisíců diváků přímo na místě a milionů u televizních obrazovek.

Areál pro celý rok

Aby však areál mohl reagovat na nejnovější trendy a požadavky moderního jezdeckví, prošel v posledních letech zásadní transformací. Důležitým krokem v modernizaci bylo vybudování

Nové pískové kolbiště splňuje nejpřísnější mezinárodní parametry. Foto: Petr Šedivý

nového pískového kolbiště s vysoce kvalitním povrchem a drenážním systémem, které splňuje nejpřísnější mezinárodní parametry. Nová dráha poskytuje ideální podmínky pro parkurové skákání i všestrannost a díky svému špičkovému podloží výrazně zvyšuje bezpečnost a komfort koní i jezdců. Tento krok umožnil pardubickému závodisti celoročně hostit jezdecké závody nejvyšší úrovně mimo hlavní dostihovou sezónu. Na rozvoj kolbiště navazují i další plány a vize vedení areálu, které počítají s dalším rozšiřováním diváckého zázemí, modernizací ustájení a zkvalitňováním VIP zón.

Golf v srdci dostihového dění

Dostihové dny na pardubickém závodisti – od jarních a letních kvalifikací až po podzimní vrcholy – však nejsou jen o napětí na dráze, ale také o doprovodném programu pro celou rodinu. Například během kvalifikačních dostihových dnů zpestřilo návštěvníkům program také stanoviště hradeckého BICZ Park Golfu. Malí i velcí návštěvníci si mohli

přímo v srdci dostihového dění vyzkoušet SNAG golf, což je zábavná a velmi přístupná forma golfu určená pro začátečníky i nejmenší děti. Mezi nadšenými zájemci, kteří si vzali do ruky golfovou hůl a změřili přesnost své mušky, se objevil i legendární osminásobný vítěz Velké pardubické, žokej Josef Váňa. Ukázalo se tak, že vášně pro sport, přesnost a dobrou zábavu spojuje svět koní a golfových greenů víc, než by se na první pohled mohlo zdát.

Pro skupinu BICZ představuje partnerství s pardubickým závodisti přirozené spojení sil. Stejně jako v jezdeckví rozhoduje správné načasování, poctivá příprava a silný tým v zádech, i v rozvoji investičních projektů sází BICZ na pevné základy, dlouhodobou strategii a vytrvalost. Aktivní účast na dostizích je pro BICZ způsobem, jak přispívat k rozvoji prestižního regionálního klenotu a přinášet radost ze sportu i nových zážitků všem generacím.

Dostihový den a vstup do Hippo Areny. Foto: Petr Šedivý

OSOBNOST

Cesta k velkým vizím

Od irských ateliérů a dubajských mrakodrapů až k BICZ.

Svět velkých investic a moderního developmentu nestojí jen na betonu, oceli a strohých číslech. Stojí především na lidech, kteří vnášejí do projektů vizi, řád a lidský rozměr. Kamil Dunaj, ředitel developmentu a klíčová osobnost společnosti BICZ, má za sebou kariéru plnou fascinujících zvratů, mezinárodních úspěchů na Blízkém východě i neutuchající energie, s níž posouvá hranice českého stavitelství.

Představení osobnosti

Kamil dnes řídí development ve společnosti BICZ a stojí za strategickým rozvojem a úspěchem řady významných projektů, jako jsou rezidenční projekt Myslivna nebo Všestary. Jeho profesní dráha je však ukázkou toho, že velké věci nepřicházejí náhodou. Od studijních let v Košicích přes praxi v prestižním pražském ateliéru Jakuba Ciglera, budování kariéry v Irsku až po vedení gigantických stavebních projektů v Dubaji a Kataru si prošel všemi fázemi stavebního oboru. Jak sám říká, nejceněnější školou pro něj nebyly jen samotné technické výkresy, ale především umění jednat s lidmi a porozumět odlišným mentalitám po celém světě.

Kamile, pojd'me se vrátit na samý začátek. Kde se ve vás vzala ta touha objevovat svět a mířit vysoko?

Začalo to možná už od mého narození. Maminka mi s úsměvem říkala, že jsem měl vždycky toulavé boty – už jako tříletý prcek jsem utíkal do lesa a chtěl poznávat, co je za dalším kopcem. Na univerzitě v Košicích jsem pak měl jasno: chtěl jsem jít do světa, podívat se do velkých měst a dělat velké, zajímavé projekty. Když jsem v televizi nebo v časopisech sledoval reportáže o úspěšných lidech, kteří odešli do zahraničí a prosadili se tam, snil jsem o tom, že bych si to chtěl také vyzkoušet. A v podstatě se mi to splnilo. Člověk ale pro to musí hodně udělat, nemůže jen pasivně čekat, až mu úspěch spadne do klína.

Jeden moudrý profesor mi tehdy na škole řekl: „Kolegové, vy přece neprodáváte auta ani rohlíky, vy se musíte umět prodat sami.“ Toho jsem se držel. Už během studií architektury jsem na sobě pracoval, budoval portfolio a připravoval se na chvíli, kdy přijde příležitost.

Jaké byly vaše první profesní kroky po dokončení školy?

Když jsem přišel do Prahy, toužil jsem po velkých projektech. Šťěstí mi přálo a uspěl jsem v ateliéru jednoho z nejlepších českých architektů, Jakuba Ciglera, kde jsem začínal. To byla fantastická škola. Brzdila mě ale angličtina, kterou jsem v té době vůbec neuměl, přestože jsme pracovali pro zahraniční developerské společnosti. Po roce a půl padlo rozhodnutí: odjedu do Irska. Tam byl tehdy obrovský stavební boom, architekti a stavební inženýři byli velice žádaní. Přes počáteční jazykovou bariéru jsem si dokázal vybudovat pozici v jednom z nejlepších irských ateliérů, který zaměstnával desítky lidí a pracoval na rozsáhlých urbanistických zakázkách. Tam jsem se naučil nejen odborné angličtině, ale i tomu, jak se věci dělají ve velkém měřítku.

Vaše kariéra vás ale zanedlouho zavála ještě dál – do Dubaje a Kataru. Co pro vás toto období znamenalo?

Byla to obrovská životní i profesní škola. V Kataru a posléze v Dubaji jsem se podílel na megaprojektech

mezinárodního významu, jako bylo dubajské metro nebo expozice pro EXPO 2020. Pohybovali jsme se v prostředí, kde se investují miliardy eur a kde se staví zcela nová města v poušti.

Největší výzvou tam ale nebyly samotné technické parametry staveb, nýbrž práce s lidmi. V Emirátech a na Blízkém východě se setkávají špičkoví odborníci z celého světa – od Evropy přes Ameriku až po Asii. Každá národnost má svou specifickou mentalitu, způsob jednání a vyjednávání. Zatímco evropský státní klient bývá opatrný, přesně ví, co chce, a procesy mají svá pevná pravidla, v arabském světě se setkáváte s obrovskou dynamikou, kde musíte umět okamžitě reagovat na změny, získat si důvěru tamních partnerů a ustát obrovský tlak.

V té době jste s rodinou prožil i řadu neobvyklých situací, včetně politických krizí a mezinárodních embarg. Jak se to promítalo do vašeho soukromého života?

Život v exilu má svá velká kouzla i stinné stránky. S manželkou jsme v té době už měli děti a celá naše rodina žila s námi. Pamatuji si na momenty, kdy se na Katar náhle uvalilo embargo ze strany okolních států, zavřely se hranice a vzdušný prostor a my jsme doslova ze dne na den řešili, jak zajistit bezpečí rodiny a fungování našich projektů. Naštěstí se vždy ukázalo, že s chladnou hlavou, dobrou organizací a podporou mé ženy, která mi byla obrovskou

Na kontrolním dni stavby. Foto: archiv Kamila Dunaje

oporou, se dají zvládnout i ty nejkrajnější situace. A děti? Ty z toho měly vlastně skvělou zkušenost – od útlého věku mluvily anglicky a dokonce i arabsky, poznaly jiné kultury a naučily se adaptovat na jakékoliv prostředí.

Po letech úspěchů v zahraničí jste se rozhodl vrátit do České republiky. Co vás přivedlo do společnosti BICZ?

Po návratu domů jsem chvíli působil jako nezávislý konzultant pro velké zahraniční i domácí investice. Hledal jsem projekt, kde bych mohl naplno zúročit své mezinárodní zkušenosti, cit pro architekturu a manažerský nadhled. S vedením BICZ jsme se potkali v pravý čas. Rychle jsme zjistili, že mluvíme stejnou řečí – sdílíme vášni pro kvalitní architekturu, poctivý přístup k developmentu a odvahu dělat věci inovativně a s dlouhodobou vizí. Postupně jsem se stal ředitelem developmentu a dnes tvoříme tým, který posouvá celé portfolio společnosti kupředu.

Jaké jsou hlavní principy, kterými se při řízení developmentu v BICZ řídíte?

Vycházím ze zásady, že v realitním a developerském byznysu je absolutně klíčové pravidlo: lokace, lokace, lokace. Můžete mít ten nejlepší architektonický návrh a neomezený rozpočet, ale pokud projekt postavíte na špatném místě, neuspějete. Každému projektu proto předchází hluboká analýza místa, demografie, budoucího potenciálu i toho, co lidé v dané lokalitě skutečně potřebují a ocení.

Druhým pilířem je tým. Úspěch nestojí na jednotlivci. Snažím se kolem sebe budovat lidi, kteří jsou ve svých oborech špičkami, dávat jim prostor pro seberealizaci a zároveň udržovat přísný důraz na kvalitu, termíny a efektivitu. Projekty jako Myslivna nebo nově připravované Všešary jsou přesně ukázkou toho, že když se skloubí skvělý pozemek, citlivý architektonický rukopis a sehraný tým, vzniká dílo s vysokou přidanou hodnotou.

„Můžete mít ten nejlepší návrh, ale pokud projekt postavíte na špatném místě, neuspějete.“

Kromě stavebních projektů máte pod sebou také netradiční oblast – řízení resortu BICZ Park Golf v Hradci Králové. Jak se inženýr a developer dostane ke golfu?

Byla to opět typická souhra náhod, které v mém životě občas formují nové směry. Přišel za mnou šéf společnosti a povídá: „Kamile, ty víš, že vlastníme golfový resort?“ Odpověděl jsem, že ano. A on na to: „A umíš hrát golf?“ Řekl jsem, že ne. Načež následovala odpověď: „Tak se ho běž naučit, od teď to tady budeš řídit.“

Pustil jsem se do toho po svém. Poctivě jsem trénoval, udělal si zelenou kartu a začal pronikat do tajů provozu golfového hřiště. Dnes tento areál vnímám jako nádhernou

příležitost propojovat sport, relaxaci a komunitní život. Uspořádali jsme zde řadu úspěšných turnajů a akcí, včetně nezapomenutelného koncertu houslového virtuóza Jaroslava Svěčeného přímo na ostrovní jamce, který skvěle ukázal, že golfový resort může oslovit i bohatým kulturním programem.

Kamile, když se podíváte zpět na svou dosavadní dráhu a dopředu na to, co BICZ chystá, co vás na tom všem nejvíc baví?

Baví mě ta tvořivost a možnost měnit prostředí k lepšímu. Každý den řešíme nové výzvy, ať už jde o komplexní územní plánování, přípravu rezidenčních čtvrtí, nebo rozvoj našich golfových a volnočasových aktivit. Dělat práci, která za vámi zanechává hmatatelnou a krásnou stopu pro další generace, je tím největším motorem. A v BICZ máme ambiciózní plány, takže se rozhodně máme na co těšit.

Život v zahraničí – děti Kamila Dunaje v Kataru. Dole BICZ Park Golf, který Kamil Dunaj dnes řídí.

„Tak se ho běž naučit, odted' to tady budeš řídit.“

PROJEKTY, ZA KTERÝMI STOJÍ

U Myslivny

HRADEC KRÁLOVÉ

Butiková rezidence se 14 byty.
Zahájení výstavby Q1/2026,
dokončení Q3/2027.

Všestary

U HRADCE KRÁLOVÉ

15 rodinných domů se dvěma
bytovými jednotkami – celkem
30 jednotek v harmonii s venkovskou
krajinou.

BICZ Park Golf

HRADEC KRÁLOVÉ

Devítijamkové hřiště, golfová
akademie a místo pro kulturní
i společenské akce.

ROZHOVOR

Míček, který léčí duši i boří mýty

Když se řekne golf, mnoho lidí si stále představí uzavřený svět pro vyvolené, bílé rukavičky a tiché klubovny. Trenérka Michaela Valášková z BICZ Park Golfu ale tenhle mýtus boří už řadu let. V upřímné zpovědi vypráví, jak ji cesta od tenisových kurtů přivedla ke golfu, jak se v Hradci Králové daří přibližovat hru dětem i lidem s těžkým hendikepem a proč je devítijamkové hřiště často lepší než překotný svět kolem nás.

Míček, který mi změnil život

Míšo, pojďme na samý začátek.

Jak a kdy propukla vaše láska ke golfu?

Pamatujete si na své vůbec první spojení?

Úplně poprvé jsem měla hůl v ruce v době, kdy probíhal velký golfový boom. Banky tehdy lákaly klienty na akademie, takže jsme s tatškou vyrazili na Mladé Buky a tam zkusili golfovou akademii. Přišel ke mně trenér a ptal se, jak dlouho už hraju golf. Když jsem řekla, že poprvé, povídal, že bych asi měla hrát, že to vypadá dobře. To byl můj úplně první kontakt s golfem. Přiznávám ale, že zpočátku jsem mu trochu odolávala. Pravidelně jsem hrála tenis, který mě moc bavil, a ke golfu jsem si cestu hledala postupně.

V období kolem přechodu na gymnázium jsem začala řešit psychické problémy a úzkosti a právě tehdy jsem zjistila, jak moc mi golf pomáhá. Ať už na hřišti na Nové Americe, nebo později v Hradci Králové, stal se pro mě určitou formou vědomé meditace. Golf je totiž koordinačně náročný a vyžaduje takové soustředění, že při něm prakticky nemáte prostor přemýšlet nad něčím jiným. Musíte být tady a teď – soustředit se na svůj pohyb, ránu a to, co právě děláte. Mně osobně to vždycky dokázalo odvést myšlenky od všeho ostatního a neuvěřitelně vyčistit hlavu.

A to všechno navíc venku, v krásném prostředí a přírodě. V tenise mi říkali, že mám zlaté ručičky, ale líné nohy – v golfu to bylo přece jen o něco lepší. (smích)

Jak dlouhá byla cesta od klientky ke golfové trenérce?

Golf jsem hrála asi dva tři roky a postupně jsem začala radit i kamarádům. Občas jsme spolu trénovali tady na Park Golfu a mojí první „odměnou“ za trénování byla tatranka. (smích) Tehdejší majitel resortu si všiml, že mi práce s lidmi jde, a zeptal se mě, jestli bych se trénování nechtěla věnovat víc. Po čtyřech letech hraní jsem si udělala trenérskou licenci na cvičitele golfu a začala se trénování věnovat naplno. Později jsem se rozhodla posunout dál a absolvovala tříletý vzdělávací systém PGA, po jehož dokončení jsem se stala učící profesionálkou.

Golf jako sport pro každého – od prarodičů po vnoučata

V hradeckém BICZ Park Golfu se věnujete dětem a rodinám, ale i seniorům. V čem je golf specifický v porovnání s jinými sporty?

Mám pocit, že golf je jedním z mála sportů, kde může hrát úplně každý s každým – dítě, dospělý, senior, začátečník i zkušený hráč. Díky různým odpalištím a handicapovému systému spolu navíc mohou hrát lidé rozdílného věku i výkonnosti a pořád

si hru společně užít. Zároveň je golf sport, který se dá do velké míry přizpůsobit možnostem konkrétního člověka. Může ho hrát vrcholový sportovec, ale také lidé s různými druhy handicapu – například po ztrátě končetiny nebo s neurologickým onemocněním. A právě tahle otevřenost a možnost potkat se společně na jednom hřišti je podle mě na golfu výjimečná.

Když se podíváme na specifika trénování dětí a naopak starších generací, v čem se to liší?

U dětí je důležité vést trénink formou her a umět tak udržet jejich pozornost. Trénink proto prokládáme různými pohybovými aktivitami, hrami a soutěžemi – od házení přes běhání až po nejrůznější úkoly. Ne všechno musí být přímo o golfovém švih. Děti by se měly především hýbat, bavit se a přirozeně si při tom rozvíjet koordinaci.

U starších lidí musíte myslet na to, že se tělo v průběhu času mění, a tomu přizpůsobit trénink. Moje nejstarší klientka začínala s golfem v sedmaosmdesáti letech. Člověka v tomto věku samozřejmě nemůžete učit stejným způsobem jako dvacetiletého sportovce. Je potřeba vycházet z jeho fyzických možností, přizpůsobit tomu techniku a hlavně zachovat radost z pohybu a ze hry.

Individuální trénink na BICZ Park Golfu. Foto: archiv BICZ Park Golf

BICZ Park Golf nabízí devítijamkové hřiště. Je to pro hráče výhoda, nebo handicap?

Za mě je to obrovská výhoda! Žijeme v době, kdy je všechno zrychlené a čas je pro většinu lidí čím dál vzácnější. Osmnáct jamek vám může zabrat čtyři až pět hodin, zatímco u nás si zahrajete devítku, dáte si potom kávu nebo něco dobrého a pořád se pohodlně vejdete zhruba do dvou hodin. Díky tomu nemusí být golf programem na celý den. Můžete si jít zahrát po práci, strávit čas s přáteli nebo si při hře v klidu popovídat třeba i o pracovních věcech. Pro spoustu lidí je devítijamkové hřiště ideální způsob, jak golf přirozeně skloubit s pracovním i rodinným životem.

Tam, kde pomáhá srdce: golf pro hendikepované

Vy jste se v minulosti výrazně věnovala trénování hendikepovaných golfistů. Jaké to bylo?

Zhruba tři roky jsem působila jako trenérka reprezentace hendikepovaných golfistů. Pracovala jsem se sportovci po nejrůznějších úrazech, s roztroušenou sklerózou, dětskou mozkovou obrnou, po amputacích nebo třeba s hráči ochrnutými od pasu dolů. Byla to pro mě obrovská zkušenost. Velmi silně si pamatuji svoje první mistrovství Evropy hendikepovaných v Portugalsku. Když jsem přišla na driving range a poprvé viděla pohromadě tolik golfistů s nejrůznějšími druhy handicapu, bylo to tak silné, že mi tekly slzy. Ne ze smutku nebo lítosti, ale z dojetí nad tím, co všechno tihle lidé dokážou a s jakým nadšením golf hrají. Byla mezi nimi neuvěřitelná energie, radost ze hry a chuť překonávat překážky.

Tahle zkušenost mi ukázala, jak neuvěřitelně přizpůsobivý golf je a že řada věcí, které na první pohled

„Golf je jedním z mála sportů, kde může hrát úplně každý s každým.“

vypadají jako nepřekonatelná překážka, jí vůbec být nemusí. Na Park Golfu chceme v téhle cestě pokračovat. Máme tu dnes skvělé hendikepované sportovce a sama jsem zažila, jak moc může golf člověku dát.

S tím souvisí i vaše tradiční charitativní turnaje, které v hradeckém resortu pořádáte.

Ano, letos v září jsme oslavili už desátý ročník mého charitativního turnaje MV Invitational. Původně jsem ho založila jako malé poděkování svým klientům a s charitou tehdy ještě neměl nic společného. Postupem let ale získal charitativní rozměr a právě pomoc druhým se stala jeho důležitou součástí. Poslední tři roky pomáháme Jitce

Rudolfové, která je na vozíku a potřebuje každodenní osobní asistenci. Díky vybraným penězům si může dovolit více hodin asistence, pravidelné rehabilitace, terapie nebo potřebné pomůcky. A nejde jen o základní péči – především jí to umožňuje žít aktivnější a svobodnější život. Když vidíte, že společně dokážete někomu takhle konkrétně zlepšit život, dává to celému turnaji obrovský smysl.

Budoucnost plná energie a skvělých zážitků

Míšo, co byste popřála Park Golfu do nadcházejících měsíců a let?

Přála bych si, aby Park Golf zůstal tím výjimečným místem v Hradci Králové, kde se člověk jednoduše cítí dobře. Místem, kam lidé nechodí jen za golfem, ale také se potkat s přáteli, odpočinout si, dát si něco dobrého nebo jen na chvíli vypnout. Zároveň bych si přála, abychom dál přiváděli ke golfu děti i dospělé, kteří s ním zatím nemají žádnou zkušenost, a ukazovali, že golf může být opravdu pro každého. Aby si u nás svoje místo našli ti, kteří chtějí sportovat a zlepšovat se, stejně jako ti, kteří si přijdou hlavně užít čas venku a příjemnou atmosféru. A hlavně bych si přála, abychom nikdy neztratili to, co podle mě dělá Park Golf Park Golfem – lidi, kteří ho tvoří, a atmosféru, kvůli které se sem ostatní rádi vracejí.

Golf je pro každého – trénink s hendikepovaným hráčem a předání šeku z turnaje MV Invitational.

BICZ Park Golf, Hradec Králové. Foto: archiv BICZ Park Golf

10.

ročník charitativního turnaje MV Invitational

„Golf může být opravdu pro každého.“

BICZ PARK GOLF ROZEHRÁVÁ NOVOU KAPITOLU

Když se golfové hřiště promění v koncertní scénu

Golfové hřiště nemusí být jen místem pro sport. Může být také prostorem pro setkávání, kulturu, gastronomii a zážitky, na které se nezapomíná. Právě tuto myšlenku posunul Park Golf v Hradci Králové o krok dál mimořádným koncertem houslového virtuosa Jaroslava Svěceného a jeho hostů.

Koncert přímo v areálu golfového hřiště nabídl spojení, které se jen tak nevidí. Špičková hudba, letní atmosféra, zeleň a otevřený prostor golfového areálu vytvořily kulisu, která měla k tradičnímu koncertnímu sálu velmi daleko – a právě v tom spočívala její výjimečnost. Tango dvou světadílů v podání Jaroslava Svěceného, akordeonistky Markéty Laštovičkové a herečky Zdeňky Žádníkové Volencové mělo obrovský úspěch.

Návštěvníci si mohli vychutnat hudební program v uvolněném piknikovém stylu. Místo formálních řad sedadel nabídlo prostředí, kde bylo možné přijít s přáteli, posedět přímo na hřišti na piknikových dekách, dát si sklenku, něco dobrého k jídlu a zároveň si užít mimořádný kulturní zážitek. Hudba se tak přirozeně stala součástí letního dne stráveného v příjemném prostředí.

Výjimečná atmosféra však neznamenal žádný kompromis v kvalitě produkce. O profesionální ozvučení koncertu na 9. jamce se postaral zkušený specializovaný tým, který se podílí také na produkci koncertů tak prestižních těles, jako je Vídeňská filharmonie. Náročný prostor golfového hřiště tak dokázal nabídnout posluchačům kvalitní zvukový zážitek a zároveň zachovat přirozenost a otevřenost celého večera.

Tango dvou světadílů na 9. jamce BICZ Park Golfu. Foto: BICZ Park Golf

Velkou roli přitom sehrálo také samotné zázemí Park Golfu. Areál nabízí návštěvníkům komfort, který umožňuje podobné akce pořádat bez kompromisů – od kvalitního prostoru přes příjemné posezení až po restauraci, která dokáže nabídnout špičkový gastronomický doprovod celému večeru. Právě propojení kultury, dobrého jídla, krásného prostředí a neformální atmosféry vytváří koncept, který má potenciál oslovit i ty, kteří na golfové hřiště běžně nemíří.

Hudba, která pomáhá

Večer měl navíc ještě jeden důležitý rozměr. Koncert byl spojen s pomocí Šárce, jejíž příběh oslovil organizátory i návštěvníky. Díky podpoře Vojenské zdravotní pojišťovny a solidaritě lidí, kteří se na koncert přišli nejen

pobavit, ale také pomoci, získala celá akce význam, který přesahoval rámec kulturního večera.

Právě spojení mimořádného kulturního zážitku s konkrétní pomocí ukazuje, jak mohou podobné společenské akce fungovat. Setkávání lidí, kultura a příjemně strávený čas mohou současně přinášet něco dalšího – pozornost, solidaritu a konkrétní pomoc tam, kde je potřeba. A právě to je jedním z důležitých cílů Park Golfu do budoucna.

Na uskutečnění mimořádného večera se podíleli také jeho partneři – Olfin Car a Bake&Bistro. Právě díky spolupráci sponzorů, organizátorů a lidí, kteří přišli koncert podpořit, mohl vzniknout večer, který spojil hudbu, gastronomii, společenské setkávání i pomoc druhým.

„Chceme, aby Park Golf nebyl vnímáný pouze jako místo pro golfisty. Je to areál s výjimečným potenciálem.“

Kamil Dunaj, ředitel BICZ Park Golfu

SPOLEČNOST

Český design na molu v Karlových Varech

BICZ Holding byl partnerem výjimečné přehlídky českého designu během Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary.

Karlovarský filmový festival není jen o filmu. Je také místem, kde se setkává móda, design, byznys a výrazné osobnosti. Právě v tomto prostředí se 5. července uskutečnila RUNWAY SHOW české designérky Martiny Pipkové Loudové, jejímž partnerem byl BICZ Holding.

Poštovní dvůr v Karlových Varech se na jeden večer proměnil v módní molo. RUNWAY SHOW nabídla spojení českého designu, elegance a festivalové atmosféry a představila kolekce pod značkou Martina Pipková Loudová – Czech Designer a BANDI Vamos.

Významnou součástí přehlídky nebyla pouze samotná móda, ale především lidé, kteří jí dali tvář. V rámci programu se představila řada známých českých osobností – mezi nimi například Lejla Abbasová, Monika Absolonová, Michaela Badinková, Jan Čenský,

Matyáš Čenský, Gabriela Dvořáková, David Gránský, David Hanzlík, Michal Kavalčík, Tomáš Matonoha, Denisa Nesvačilová, Veronika Žilková a řada dalších.

Když český design potká český byznys

Partnerství BICZ Holding s touto událostí zapadá do jeho širšího přístupu k podpoře projektů, které propojují podnikání, kulturu, kreativitu a společenský život. Být partnerem takové akce pro BICZ znamená především být součástí prostředí, kde se setkávají zajímaví lidé a vznikají nové příležitosti. Český design a osobnosti, které za ním stojí, si zaslouží pozornost a podporu.

RUNWAY SHOW Martiny Pipkové Loudové, Poštovní dvůr, Karlovy Vary. Foto: archiv KVIFF

Martina Pipková Loudová: česká návrhářka s výrazným rukopisem

Ústřední osobností večera byla právě Martina Pipková Loudová, česká designérka, jejíž tvorba je spojena

s výraznou ženskostí, elegancí a osobitým přístupem k módě. Její jméno přitom nebylo na akci pouze v roli autora kolekce. Celá přehlídka byla postavena na propojení designu, osobností a atmosféry Karlových Varů. Móda zde nebyla prezentována

jako izolovaný svět, ale jako součást společenského a kulturního dění.

A právě o tom Karlovy Vary během festivalu jsou – o setkávání lidí, kteří mají co říct, co nabídnout a co společně vytvořit.

BYDLENÍ

Architektura pro život

Jaké jsou skutečné trendy v moderním bydlení? Pojem „domov“ se v posledních letech hodně změnil. Dříve lidé toužili hlavně po dokonalém designu a reprezentativním vzhledu, dnes ale stále víc hledáme klid, pohodlí, úspornost a místa, kde se budeme cítit opravdu dobře a uvolněně.

Město krátkých vzdáleností

Velkou roli hraje samotná adresa, a to hlavně z pohledu každodenního času. Nikdo už nechce trávit hodiny v autě nebo v kolonách. Moderní člověk oceňuje takzvané město krátkých vzdáleností – tedy takové bydlení, odkud je to jen kousek do práce, do obchodu, za kulturou nebo do přírody. Důležité je i to, co se děje v okolí domu. Lidé ocení parky, zeleň,

místa pro setkávání se sousedy nebo bezpečné prostory pro děti. Domov totiž dnes nekončí za vchodovými dveřmi, ale přirozeně navazuje na své širší okolí a komunitní život.

Teplý minimalismus

Velkou proměnou prochází také samotný interiér. Chladné a sterilní barvy ustupují do pozadí. V kurzu je takzvaný teplý minimalismus, který využívá příjemné zemité tóny jako béžovou, hnědou, olivovou nebo

terakotovou. Velký důraz se klade na přírodní materiály, jako je masivní dřevo, kámen, len nebo vlna. Ty dokážou domov neuvěřitelně zútulnit, vnášejí do něj kousek přírody a pomáhají nám lépe se zbavit každodenního stresu a napětí.

Dispozice podle života

Také vnitřní uspořádání a dispozice se přizpůsobují tomu, jak dnes žijeme. Kuchyně se definitivně stala centrem celého domova a je obvykle

Teplý minimalismus: zemité tóny, přírodní materiály a kuchyně jako srdce domova. Ilustrační vizualizace.

propojená s obývacím pokojem, což vybízí k rodinné pohodě a společnému trávení času. Na druhou stranu ale roste poptávka i po praktických pomocnících a prostorech, jako jsou prostorné šatny, samostatné komory nebo šikovně vyřešené koutky pro klidnou práci z domova. Každý metr čtvereční by měl mít svůj jasný a smysluplný účel.

Chytře a úsporně

Samostatnou kapitolou jsou moderní technologie a energetická úspornost. Chytré domácnosti, které umí efektivně regulovat topení, osvětlení nebo stínění, už dávno nejsou výsadou technických nadšenců, ale běžným standardem pro každodenní komfort. Stále větší důraz se klade na kvalitní větrání s rekuperací, podlahové vytápění a ekologická

řešení, která šetří přírodu a zároveň pomáhají držet pod kontrolou rodinný rozpočet.

Dnešní moderní bydlení zkrátka není o okázalosti. Jde o to vytvořit si útulné, chytré a přívětivé místo, které nám šetří drahocenný čas, usnadňuje každodenní fungování a dává nám spolehlivý prostor pro zasloužený odpočinek.

Domov dnes nekončí za vchodovými dveřmi – zeleň a komunitní prostor jsou součástí bydlení. Ilustrační vizualizace.

BICZ

HOLDING

BICZ HOLDING

Investujte zodpovědně.

Investiční a developerská skupina s 14 lety na trhu.
Zhodnocujeme svěřený kapitál v reálných aktivech.

BICZ HOLDING

Investiční a developerská skupina
s 14 lety na trhu.

KONTAKT

+420 222 209 999
info@bicz.cz
www.bicz.cz

KANCELÁŘE

Hradec Králové (HQ)
Praha · Ostrava